

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-2(3)/13/JK

Warszawa, 24 stycznia 2013 r.

DECYZJA DIH-1/2/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Sano Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie, od decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku nr D/23/2012/AS z dnia 27 listopada 2012 r. (Nr akt: DS.ŻN.8361.142.2012.A.S.-A.Sz.), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu czterech partii artykułów rolno-spożywczych oferowanych w miejscu sprzedaży bez opakowań, tj.:

- dwóch partii mięsa drobiowego, w tym jednej partii świeżego kurczaka i jednej partii ćwiartki z kurczaka,
- dwóch partii wyrobów ciastkarskich, w tym jednej partii pączków serowych i jednej partii ciastek gniazdka,

nieodpowiadających w zakresie oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej,

1. **uchyla zaskarżoną decyzję w całości oraz**
2. **wymierza przedsiębiorcy Sano Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu:**
 - **jednej partii wyrobów ciastkarskich, tj. pączków serowych,**
 - **dwoch partii mięsa drobiowego, w tym jednej partii świeżego kurczaka i jednej partii ćwiartki z kurczaka,**

nieodpowiadających w zakresie oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 23-29 maja 2012 r. przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku –

zwanego dalej również „*Pomorskim WIIH*” – w sklepie Sano przy ul. Krzyżowej 2 w Człuchowie, należącym do przedsiębiorcy Sano Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie – zwanego dalej również „*stroną*” – dokonano oceny prawidłowości oznakowania czterech partii artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań (luzem), stwierdzając, iż nie odpowiadały one jakości handlowej z uwagi na:

- brak w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących pączków serowych, zwanych dalej „*pączkami serowymi*”, informacji o nazwie wyrobu oraz ciastek gniazdka, zwanych dalej „*ciastkami gniazdkami*”, właściwej nazwy wyrobu (uwidoczniono nazwę „*ciastka kruche*”, podczas gdy w dowodzie dostawy uwidoczniono nazwę „*gniazdka*”), co naruszało przepis § 17 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych oraz art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (Dz. U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”, w związku z art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o bezpieczeństwie żywności i żywienia* (Dz. U. Nr 171, poz. 1225 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia*”,
- niepodanie w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego klasy jakości handlowej dwóch partii mięsa drobiowego, w tym jednej partii świeżego kurczaka i jednej partii ćwiartki z kurczaka, zwanych dalej „*mięsem drobiowym*”, co naruszało przepisy § 17 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. *w sprawie znakowania środków spożywczych* (Dz. U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem „*w sprawie znakowania środków spożywczych*”, w związku z częścią B pkt III ppk 1 załącznika XIV do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. *ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych* („*rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku*”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 1234/2007*”.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, Pomorski WIIH, pismem z dnia 13 września 2012 r. zawiadomił przedsiębiorcę Sano Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie o wszczęciu postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt. 3 ustawy o jakości handlowej za wprowadzenie do obrotu czterech partii ww. artykułów rolno – spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej oraz o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa ustosunkowując się w piśmie z dnia 24 września 2012 r. do ustaleń dokonanych przez Pomorskiego WIIH. Zdaniem strony ustalenia kontroli w odniesieniu do nieprawidłowego oznakowania dwóch partii mięsa drobiowego są nietrafne, gdyż nie istnieje obowiązek oznaczania mięsa drobiowego klasą jakości. W zakresie nieprawidłowego oznakowania wyrobów ciastkarskich strona wyjaśniła, iż była to jedynie zwykła omyłka, nie mająca na celu wprowadzenie konsumentów w błąd co do jakości handlowej.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr D/23/2012/AS z dnia 27 listopada 2012 r. (Nr akt: DS.ŻN.8361.142.2012.A.S.-A.Sz.) Pomorski WIIH, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył przedsiębiorcy Sano Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie, karę pieniężną w wysokości 1.000zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu czterech partii artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej pod względem oznakowania.

Pismem z dnia 10 grudnia 2012 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie oraz umorzenie postępowania w sprawie, ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez wymierzenie kary pieniężnej na poziomie minimalnym.

Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła naruszenie:

- art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej,
- art. 40a ust. 5 ww. ustawy.

W uzasadnieniu strona zakwestionowała ocenę ustalonego stanu faktycznego oraz zasadność nałożenia na nią kary pieniężnej. Zdaniem strony ustalenia kontroli nie wykazały, że zakwestionowane partie mięsa drobiowego nie odpowiadały zadeklarowanej przez producenta klasie jakości A, gdyż organ nie przeprowadził badania mięsa. Dodatkowo brak ustalenia, że oferowane mięso drobiowe, na skutek braku oznaczenia na wywieszce informacją o klasie jakości nie odpowiada jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, powoduje niespełnienie przesłanki zastosowania w niniejszej sprawie kary pieniężnej. Ponadto, w opinii strony, należy podkreślić, że ustawodawca w ustawie o jakości handlowej wyraźnie rozróżnia wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej od niepodania klasyfikacji mięsa, o czym świadczy art. 40a ust. 1 pkt 5 ww. ustawy.

Odnosnie niezgodnego z prawdą oznakowania ciastek gniazdka, strona wskazała, że była to niewynikająca z chęci wprowadzenia konsumentów w błąd pomyłka. Strona wskazała, iż przy rozpatrywaniu sprawy należy mieć na uwadze znikomą wartość zakwestionowanych ciastek oraz okoliczność, że w tym zakresie zastosowano już sankcję w postaci mandatu karnego o wartości przekraczającej wartość zakwestionowanego towaru. Dodatkowo, jak twierdzi strona, poprzez umieszczenie przy produkcji innej nazwy nie doszło do wprowadzenia konsumenta w błąd.

Konkludując stwierdza strona, iż ustalenia faktyczne kontroli dokonane przez organ pierwszej instancji są prawidłowe, jednakże dokonano nieprawidłowej oceny prawnej.

Ponadto, jak twierdzi strona, organ pierwszej instancji dokonał rażąco wadliwej oceny przesłanek określonych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej.

Pismem z dnia 4 stycznia 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę Sano Sp. z o.o. z siedzibą w Koszalinie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Z definicji jakości handlowej (art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej) wynika, że oznakowanie środków spożywczych, jest jednym z jej elementów.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane. Zgodnie z art. 7 ust. 1 tej ustawy, oznakowanie artykułu rolno-spożywczego zawiera informacje istotne z punktu widzenia jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego, w szczególności: nazwę, pod którą jest wprowadzany do obrotu i inne dane umożliwiające identyfikację artykułu rolno-spożywczego oraz odróżnienie go od innych artykułów rolno-spożywczych.

Do znakowania środków spożywczych stosuje się odpowiednie przepisy rozdziału 11 działu II ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy o jakości handlowej w związku z art. 47 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, w przypadku artykułu rolno-spożywczego będącego środkiem spożywczym, nazwa środka spożywczego powinna odpowiadać nazwie ustalonej dla danego rodzaju środków spożywczych w przepisach prawa żywnościowego, a w przypadku braku takich przepisów powinna być nazwą zwyczajową środka spożywczego lub składać się z opisu tego środka spożywczego lub sposobu jego użycia, tak aby umożliwić konsumentowi rozpoznanie rodzaju i właściwości środka spożywczego oraz odróżnienie go od innych produktów. W myśl art. 47 ust. 5 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia nazwa, pod którą środek spożywczy wprowadzany jest do obrotu nie może być zastąpiona nazwą handlową (wymyśloną).

Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 543/2008 z dnia 16 czerwca 2008 r. *wprowadzającym szczegółowe przepisy wykonawcze do Rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do mięsa drobiowego* (Dz. U. L 157 z 17.6.2008, s. 46 z późn. zm.), którego art. 5 ust. 5 stanowi, że jeżeli mięso drobiowe jest oferowane do sprzedaży bez opakowań, z wyjątkiem przypadku, gdy rozbiór i odkostnienie odbywają się w miejscu sprzedaży stosuje się art. 14 dyrektywy 2000/13/WE w odniesieniu do oznaczeń, o których mowa w ust. 4 tego przepisu. Z kolei art. 5 ust. 4 ww. rozporządzenia określa kategorię mięsa drobiowego, jako klasę jakości dostarczonego mięsa drobiowego, o której mowa w załączniku XIV część B pkt III ppkt 1 do rozporządzenia. W myśl art. 116 ww. rozporządzenia 1234/2007 produkty sektora jaj i mięsa drobiowego są wprowadzane do obrotu zgodnie z przepisami załącznika XIV. Zgodnie z tym załącznikiem mięso drobiowe jest klasyfikowane według klas jakości jako A lub B, w zależności od budowy i wyglądu tusz lub ich części.

Szczegółowe wymagania dotyczące sposobu oznakowania produktów oferowanych w miejscu sprzedaży bez opakowań zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, iż w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, na

wywieszce podaje się nazwę środka spożywczego. Nazwa ta, w myśl § 17 ust. 1 pkt 1 powinna być poszerzona o klasę jakości handlowej albo inny wyróżnik jakości handlowej, jeżeli zostały one ustalone w przepisach w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup albo jeżeli obowiązek podawania klasy jakości handlowej albo wyróżnika wynika z odrębnych przepisów.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W przedmiotowej sprawie strona, według organu pierwszej instancji, wprowadziła do obrotu cztery partie artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży luzem nieodpowiadających jakości handlowej, w tym dwie partie mięsa drobiowego niewłaściwej jakości z uwagi na brak na wywieszkach wymaganych prawem informacji o klasie jakości tego mięsa, co naruszało § 17 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych oraz dwie partie wyrobów ciastkarskich niewłaściwej jakości z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży środka spożywczego jego nazwy lub podanie nazwy niewłaściwej, co naruszało § 17 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych oraz art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej i art. 7 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy w związku z art. 47 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Mając na uwadze powyższe, Pomorski WIIH uznał, iż należało wymierzyć karę pieniężną w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

W odwołaniu strona podniosła, iż nie zgadza się z treścią decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji, gdyż jej zdaniem organ pierwszej instancji pomimo prawidłowego ustalenia stanu faktycznego dokonał jego błędnej interpretacji prawnej pod kątem możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

Ustosunkowując się do powyższego, Prezes UOKiK stwierdza, że przedstawiony stan faktyczny i prawny niniejszej sprawy dawał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

W tym miejscu należy podkreślić, że zgodnie z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej jakość handlowa oznacza cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii

produkcji, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi. Z powyższego wynika, że oznakowanie jest jednym z elementów jakości handlowej, a więc stwierdzenie w trakcie kontroli przez organ pierwszej instancji braku, niepełnego lub niezgodnego ze stanem rzeczywistym oznakowania, wbrew twierdzeniu strony, spełnia przesłankę wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości i wymierzenia z tego tytułu kary na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

Niezależnie od powyższego, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Prezes UOKiK zważył, że przedmiotową decyzję należy uchylić i orzec co do istoty.

Ustosunkowując się do kwestii oznakowania mięsa drobiowego oferowanego w miejscu sprzedaży bez opakowań jednostkowych, Prezes UOKiK zauważa, że organ pierwszej instancji w zaskarżonej decyzji szczegółowo odniósł się do krajowych oraz unijnych przepisów regulujących kwestię oznakowania mięsa drobiowego klasą jakości. Obowiązek taki istnieje na podstawie § 17 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych w związku z częścią B pkt III ppk. 1 załącznika XIV do rozporządzenia 1234/2007, w myśl którego w przypadku mięsa drobiowego oferowanego do sprzedaży bez opakowań na odnoszącej się do niego wywieszce, oprócz jego nazwy podaje się również klasę jakości handlowej.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK stwierdza, iż pomimo naruszenia przepisów regulujących oznakowanie mięsa drobiowego, interes konsumentów został naruszony w stopniu niewielkim, gdyż strona oferowała mięso drobiowe zgodnie z deklaracją producenta zakwalifikowane jako klasa „A”, co miało też wpływ na wysokość kary wymierzonej przez organ drugiej instancji. W ocenie Prezesa UOKiK, interes konsumenta byłby naruszony w sposób istotny, gdyby producent wskazał klasę niższą niż „A” (B), a sprzedawca niewidoczniłby jej w miejscu sprzedaży, co również podkreśliła strona w odwołaniu. W takim przypadku, brak oznakowania klasą jakości mógłby sugerować, że oferowane mięso jest wyższej klasy.

Odnosnie ww. wyrobów ciastkarskich należy zauważyć, że jak wynika z Protokołu kontroli z dnia 29 maja 2012 r. (nr akt kontroli: DS.ŻN.8361.142.2012.A.S.-A.Sz.) dane identyfikujące źródło pochodzenia, nazwę, pod którą zostały wprowadzone do obrotu oraz dostarczoną ilość zostały ustalone na podstawie towarzyszących im dowodów zakupu. Taki sposób oznakowania środka spożywczego – pączków serowych (informacje umieszczone tylko w dokumentacji towarzyszącej) jest niewystarczający w kontekście § 17 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, który wymaga podania nazwy środka spożywczego na wywieszce dotyczącej tego środka spożywczego w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży. Ponadto w tym przypadku nazwa tego produktu miała szczególne znaczenie z punktu widzenia bezpieczeństwa zdrowotnego konsumentów, gdyż w swoim składzie zawierał on ser, składnik zaliczany do alergenów zgodnie z załącznikiem nr 1 pkt 7 rozporządzenia w sprawie

znakowania środków spożywczych. Zważywszy na art. 14 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2007*”, konsument musi być poinformowany o występujących w produkcie składnikach alergicznych niezależnie od tego, czy jest to środek spożywczy opakowany, czy oferowany do sprzedaży luzem.

Z kolei, jeżeli chodzi o ciastka gniazdka, to ustalenia organu pierwszej instancji w tym zakresie są nietrafne. Należy wskazać, że organ nie weryfikował ich oznakowania na podstawie opakowania zbiorczego lub innej towarzyszącej dokumentacji produktu, a jedynie w oparciu o dowód dostawy, gdzie była uwidoczniona nazwa handlowa „*gniazdka*”. W tym miejscu należy wskazać, że w myśl art. 47 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, nazwa powinna umożliwiać konsumentowi rozpoznanie rodzaju i właściwości środka spożywczego oraz odróżnienie go od innych produktów. W opinii organu odwoławczego ww. nazwa „*gniazdka*” dyspozycji tej nie spełnia, gdyż nie informuje o rodzaju tego środka spożywczego oraz nie pozwala na jego odróżnienie od innych produktów, tj. konsument nie wie czy ma do czynienia z ciastkami np. kruchymi, biszkoptowymi, czy z innym rodzajem produktu. Podkreślenia wymaga również art. 47 ust. 5 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia, który stanowi, iż nazwa, pod którą środek spożywczy wprowadzany jest do obrotu nie może być zastąpiona nazwą handlową (wymyśloną). W tym kontekście należy uznać, że zastosowana przez stronę na wywieszce odnoszącej się do produktu nazwa „*ciastka kruche*” była właściwa z punktu widzenia ww. art. 47 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

W dalszej kolejności strona zarzuca Pomorskiemu WIIH podwójne jej ukaranie, poprzez jednoczesne nałożenie mandatu karnego i wymierzenie kary pieniężnej.

Ustosunkowując się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że podstawą ukarania pracownika mandatem były art. 137 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. *Kodeks wykroczeń* (Dz. U. z 2010 r., Nr 46, poz. 275 z późn. zm.). Ukazanie mandatem karnym wynikało z popełnionych wykroczeń w związku z naruszeniem przepisów art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2000 r. *o cenach* (Dz. U. Nr 97, poz. 1050 z późn. zm.) oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. *w sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży* (Dz. U. Nr 99, poz. 894 z późn. zm.) za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań bez wymaganych prawem wywieszek z nazwą towaru, ceną oraz ilością nominalną, do której odnosi się uwidoczniona cena, co stanowiło odrębny rodzaj nieprawidłowości i nie podlega sankcjom określonym w art. 40a ustawy o jakości handlowej. Ujawnione uchybienia stanowiły wykroczenie, za które ustalono osobę odpowiedzialną. W związku z powyższym, zastosowano w stosunku do niej art. 137 § 1 Kodeksu wykroczeń. Kara pieniężna wymierzona stronie na mocy niniejszej decyzji jest natomiast wynikiem postępowania administracyjnego prowadzonego w związku z ujawnieniem w toku kontroli u ww. przedsiębiorcy artykułów rolno-spożywczych

nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie. Różny jest zatem zakres nieprawidłowości oraz odmienne sankcje w związku z naruszeniem przepisów.

Rozpatrując niniejszą sprawę, Prezes UOKiK dokonał ponownej oceny uwzględnienia przesłanek określonych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, którymi kierował się organ pierwszej instancji ustalając wysokość kary i w związku z tym wymierzył stronie karę pieniężną w minimalnej wysokości 500 zł, która zdaniem Prezesa UOKiK, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2000, spełni rolę kary skutecznej, proporcjonalnej i odstraszałej. Obniżenie wysokości kary pieniężnej w stosunku do wymierzonej przez Pomorskiego WIIH było konieczne z uwagi na to, iż organ odwoławczy rozpatrując sprawę doszedł do wniosku, że w przypadku dwóch partii mięsa drobiowego, pomimo uchybienia obowiązującym przepisom nie doszło do istotnego naruszenia interesów konsumentów, natomiast jeśli chodzi o partię ciastek gniazdka nie było podstaw do ich kwestionowania jako nieodpowiadających jakości handlowej.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

w Warszawie. Skargę można wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Sano Sp. z o.o.
ul. Nowowiejskiego 11
75-587 Koszalin
2. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a